Dosarul nr. 2-1161/24
Nr. electronic 2-24117244-32-2-17102024

HOTĂRÂRE
în numele Legii

(hotărârea a fost întocmită integral la 13 martie 2025)

27 ianuarie 2025 **or. Ialoveni**

Judecătorul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), Svetlana Bubuioc, a examinat în procedură scrisă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă, depusă de avocatul Igor Bahov, reprezentantul reclamantei*****împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La 17 octombrie 2024, avocatul Bahov Igor în interesele reclamantului SRL „Incaso” a înaintat cerere de chemare în judecată către ***** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Circumstanțele de fapt, prezentate de reprezentantul reclamantului, avocatul Bahov Igor în interesele *****, pot fi rezumate după cum urmează.

Reprezentantul reclamantului a invocat că la data de 07.06.2023, ***** a înaintat către împrumutătorul ***** o cerere online de acordare a creditului.

Prin trimeterea cererii de credit, împrumutatul a luat cunoștință cu condițiile contractuale indicate în informațiile standart privind creditul pentru consumatori, pe care și le-a acceptat prin semnarea acestora cu aplicarea semnăturii electronice simple.

Susține că având în vedere acordul neechivoc și acceptarea cererii de credit, la data de 07.06.2023, între ***** și *****, a fost încheiat contractul de credit nr.*****.

Indică că, contractul de credit nebancar a fost încheiat la distanță în condițiile dispozițiilor Legii nr.157 din 18.07.2014, despre încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare de consum, prin aplicarea semnăturii electronice simple de către debitor în conformitate cu procedurile

specificate în termeni și condiții de utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile pe pagina www.credit7.md.

Afirmă că potrivit contractului de credit, debitorul a primit suma creditului solicitat cu obligația restituirii împrumutului și dobânzii în termenul indicat.

Pentru neexecutarea obligațiilor asumate de rambursare a împrumutului, potrivit prevederilor din contractul de credit, debitorul s-a obligat să achite o penalitate în mărime de 0,014% pentru fiecare zi de întârziere din suma scadentă.

Susține că necătând la respectarea obligației asumate de către *****de acordare a împrumutului, ***** până la ziua de azi nu a rambursat suma creditului.

Ulterior, în temeiul contractului de cesiune încheiat între OCN „Aventus Finance" și ÎM „Incaso" SRL, a fost cesionată creanța formată în baza contractului de împrumut nr.***** iar împrumutatului i-a fost expediată notificarea prin care a fost informat despre cesiunea creanței.

Totodată, menționează că, în adresa împrumutatului a fost expediată reclamația prin care a fost informat repetat despre cesiunea creanței și despre nerespectarea clauzelor contractuale și obligațiunea acestuia de returnare a creditului, penalității calculate conform contractului în beneficiul *****

În baza celor menționate, solicită admiterea cererii de chemare în judecată cu încasarea din contul pârâtei ***** în beneficiul ***** a datoriei în mărime de 7 801,45 MDL, a dobânzii în sumă de 2 700 MDL, a penalității de întârziere în sumă de 288,96 MDL și a tuturor cheltuielilor de judecată.

La data de 17 octombrie 2024, judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Victor Olărescu i-a fost repartizată spre examinare cauza civilă nr. 2-1161/24 la cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 22 octombrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva ***** a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă.

Prin încheierea Președintei interimară a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Corina Albu, din 15 noiembrie 2024, s-a dispus redistribuirea cauzei civile nr. 2-1161/24 la cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, aleatoriu, prin intermediul PIGD unui alt judecător specializat în materie civilă, pentru examinare.

La data de 11.12.2024, prin intermediul PIGD, judecătorul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Bubuioc Svetlana i-a fost repartizată în mod automat – aleatoriu pentru examinare, cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 13 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă.

Conform prevederilor art.276^3 alin.(1) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

În conformitate cu art.276^3 alin.(3) Cod de procedură civilă, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare.

Conform prevederilor art.276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

După depunerea cererii de chemare în judecată, întru respectarea dispozițiilor art.art.100 alin.(1), 102 alin.(1), (3), (4), (6) Cod de procedură civilă – pârâtei ***** i-a fost expediată repetat încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 13 decembrie 2024, la adresa din: or. Ialoveni, s. Ulmu.

Conform avizului de recepție anexat la materialele cauzei se atestă faptul recepționării corespondenței de către pârâta *****.

De altfel, se menționează că, în speță nu au fost întrunite temeiurile legale de citare publică a pârâtului conform prevederilor art.108 alin.(1), (5) Cod de procedură civilă, căci, la caz domiciliul pârâtei este cunoscut, aceasta a recepționat atât cererea de chemare în judecată cu înscrisurile anexate cât și încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 13 decembrie 2024 de primire a cererii de chemare în judecată în procedura cererilor cu valoare redusă, astfel, conducându-se de prevederile art.186 Cod de procedură civilă, s-a dispus judecarea cauzei în baza probatoriului administrat la dosar.

Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată de reprezentantul reclamantului în raport cu normele legale aplicabile speței, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Bahov Igor în interesele Î.M. *****, din următoarele considerente.

Potrivit art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la

constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În corespundere cu art.118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu prevederile art.130 alin.(1)-(3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Conform art.239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Conform recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărîrilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărîrilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Instanţa judecătorească reiterează că, art.6 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, garantează dreptul justițiabilului la o hotărîre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărîrile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărîrea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în

fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Totodată, CEDO reiterează că, deși art.6§1 obligă instanțele să își motiveze hotărîrile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument. Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărîrii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei.

Din materialele dosarului rezultă că la 07.06.2023, OCN „Aventus Finance" SRL a încheiat cu *****, contractul de împrumut nr. *****, prin care reclamantul a acordat ultimului împrumut oneros în sumă de 9000 lei, pentru o perioadă de 12 luni (f.d. 4-14).

Potrivit răspunsului „Victoriabank" S.A. nr.270 din 05.09.2024 se confirmă distribuirea plății în numerar către clientul *****, în conformitate cu contractul nr.*****, la data de 07.06.2023 s-a eliberat ***** suma de 9 000 lei (f.d. 15).

Ulterior, la 15.05.2022, OCN „Aventus Finance" SRL în calitate de cedent şi SRL „Incaso" în calitate de cesionar, au încheiat contractul de cesiune nr. CES 5/2023/15_8 prin care părțile au convenit în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor cedentului (f.d. 22-24).

Adițional, a fost emis actul de predare-primire a creanței, semnat în temeiul contractului de cesiune a creanțelor din 15.05.2022, prin prisma căruia a avut loc cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a drepturilor şi obligațiilor care reiese din contractul de împrumut nr. ***** din 07.06.2023, încheiat între OCN „Aventus Finance" SRL şi debitorul *****.

La 20.08.2024, SRL „Incaso" a înaintat reclamație către ***** solicitând achitarea datoriei în mărime de 10 709,60 lei în contul *****, fiind informată că în cazul neconformării solicitării de a achita datoria, SRL „Incaso" va acționa în instanța de judecată (f.d. 18).

Conform art. 774 alin. (1), 776 Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Norma cuprinsă la art. 858 alin. (1), (2) Cod civil, prevede că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1242 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Din esența normei de drept enunțate este de înțeles că, contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord) încheiată la momentul realizării acordului de voinţă asupra tuturor condiţiilor esenţiale, prin care împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceeaşi sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate.

Cu referire la prevederile legale menționate, judecătorul reţine că la 07.06.2023, *****a încheiat cu ***** contractul de împrumut nr.*****, prin care reclamanta a acordat ultimului împrumut oneros (cu penalitate) în sumă de 9000 lei, iar împrumutatul s-a obligat să ramburseze împrumutul şi să achite dobândă și penalitate aferentă a contractului, împrumutul fiind acordat pentru o perioadă de 12 luni.

În altă ordine de idei, se constată că Î.M „Incaso” SRL a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea de la pârâtă a datoriei în mărime totală de 10 790,41 lei, făcând trimitere la contractul de cesiune a creanțelor nr. CES_5/2023/15_8 din 15.054.2022, prin care părțile au convenit în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanţă asupra debitorilor, creanţe aflate în faza prejudiciară.

Judecătorul relevă la acest segment, că în conformitate cu art. 823 Cod civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.

Aşadar, din analiza normei enunţate, este de înţeles că pentru a fi cesionată creanta, aceasta trebuie să fie sesizabilă, adică să existe la momentul cesiunii şi să poată fi urmărită şi executată silit.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 827 Cod civil, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile şi alte drepturi accesorii.

Raportând la caz prevederile legale sus menționate, judecătorul constată că pentru a fi cesionată creanţa, aceasta trebuie să fie sesizabilă, adică să existe la momentul cesiunii şi să poată fi urmărită şi executată silit, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii, iar odată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

Analizând esența contractului de împrumut nr. ***** din 07.06.2023, coroborat cu contractul de cesiune a creanțelor nr. CES_5/2023/15_8 din 15.05.2022, probele de bază pe care reclamantul îşi întemeiază pretențiile.

Conform prevederilor art. 834 alin. (1) Cod civil, debitorul este liberat de obligaţie prin executare în folosul cedentului atît timp cît debitorul nu a primit

nicio notificare privind cesiunea fie de la cedent, fie de la cesionar şi nu cunoaşte despre faptul că cedentul nu mai este îndreptăţit să obţină executarea.

Judecătorul notează că după încheierea contractului de cesiune din 15.05.2022, debitorul ***** nu a fost notificată despre cesiune, fapt ce denotă în baza art. 834 alin. (1) Cod civil că ultima este liberată de careva obligații, neavând careva obligații către noul creditor.

Art. 827 alin. (1) și (2) Cod civil Moldova, tranșant prevede că drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii.

La caz, judecătorul conchide că aceste condiții esențiale nu au fost respectate pentru că prin prisma normei enunțate, se constată că creanța pentru a fi cesionată, trebuie să existe realmente la momentul cesionării și să fie sesizabilă, adică să existe la momentul cesiunii astfel încât să poată fi dedusă, urmărită și executată silit.

Drept urmare, prin interpretarea sistemică a normelor legale relevante, se va nota că cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât cele pe care le avea.

De asemenea, el dobîndește drepturile de creanță în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului în momentul cesiunii.

Astfel, judecătorul reține că, în speță, contractul de cesiune a creanței datează cu 15.05.2022, adică a fost încheiat anterior semnării contractului de împrumut – 07.06.2023.

Deci, rezultă că la data încheierii contractului de cesiune nr. CES_5/2023/15_8, *****nu avea absolut nici o creanță valabilă față de *****.

Cu alte cuvinte, dreptul de creanță transmis prin cesiune era insesizabil, or prevedea o obligație inexistentă, deci care nu putea fi transmisă în sensul prevederilor art. 823 Cod civil al R.Moldova. La caz, părțile urmau să opereze cu drepturile litigioase și nu cu cesiune de creanță.

În concluzie, judecătorul conchide că cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Incaso” cu privire la încasarea de la ***** a datoriei și a cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Dat fiind faptul că cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Incaso” este respinsă, judecătorul va respinge şi cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Din considerentele menționate supra raportate la normele de drept legale, acțiunea depusă de SRL „Incaso” către ***** privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă, din motivele expuse mai sus.

Conducându-se de articolele 238-241, 276^{2}-276^{4} Cod de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de avocatul Igor Bahov în interesele*****împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei, dobînzii, penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Judecător **Svetlana Bubuioc**